

Вънъ отъ тѣхъ, всички страдания не сж на мѣстото си. Тѣ ожесточаватъ човѣка, но не го повдигатъ. Нѣма по-голѣмо престѣпление за човѣка отъ това, той самъ да си създава излишни страдания.

Сега, мислете върху идеята: малкитѣ желанія криятъ въ себе си голѣми блага. Силата на огъня е въ кибритената клечка. Отъ малкото пламъче се разгаря голѣмъ огънь. Малкитѣ мисли създаватъ велики работи. Малкитѣ чувства, малкитѣ потици, малкитѣ усилия, проникнати отъ разумността, развиватъ велика деятелность. Разумността работи съ малки величини. Какво прави неразумниятъ? Едва повѣрвалъ въ Бога, той веднага отива да преобразява свѣта. Дето отиде, все за името Господне говори. Отива при нѣкой банкеръ, иска да изтрѣгне отъ него нѣкаква сума въ името Господне. Банкерътъ му казва, че не вѣрва въ никакъвъ Господъ. — Ами въ човѣщината не вѣрвашъ ли? — Нито въ Господа вѣрвамъ, нито въ човѣщината. Иди да работишъ! Който истински вѣрва въ Бога и Го обича, той никога не излага Божието име, нито името на Христа. Затова казвамъ: Не излагайте името Божие, името Христово за нищо на свѣта. За предпочитане е човѣкъ да гладува, но да запази името Божие свето и неопетнено. Дойдете ли до Божието име, до Божествената наука, тамъ се иска приложение, работа и трудъ. Тамъ никакви проповѣди не сж въ